

Góðskan av fiski

I dag er stoðan tann, at teir nógva keyparar av saltfiski, ja so gali heil lond, siga púrt nei fyri at keypa fisk bara ein nevnið orðið Føroya fisk.

Hetta er veruleikin í dag. Tað er væl lættari at selja t. d. trolara-fisk enn fisk arbeiddan í Føroyum. Og orsøkin er einfalt: **ov ringur kvalitetur**, og hava vit sjálvi alla skulduna.

Vit hava eitt av heimsins bestu fiskasløgum svimjandi undir Føroyum, men vit mishandla henda góða fisk frá tí, hann kemur úr havinum, til hann fer av landinum, bæði umborð og ikki minst á landi so illa, at hann ikki er seljandi. Eg havi aldrin sagt, at vit ikki duga at hagraða fisk. Nei, tað duga vit allir fult so væl sum aðrar tjóðir — men gera vit tað?

Eitt typiskt dømi eru linubátarnir: Koma teir at bróta túr av og landa veiðuna í Føroyum sum annars var ætlað á Onglandsmarknaðin, er hetta pent hagraður fiskur. Men fara teir út fyri at landa í Føroyum, er fiskurin ofta vána-ligur, illa vaskaður, jsaður o.s.f. Hildið verður: sama ger, alt kann seljast í Føroyum, sami prisur er fyri alt, so hvi gera sær ómak??

At tað ber til at landa góðan fisk í Føroyum vita vit. Til dømis var tað fyrsta, ið kom upp úr »Brimnes« penur fiskur, og restin ógvuliga ringt. »Vesturvíke« landaði aftur her nú um dagarnar, og tað hevur ikki verið penari fiskur landaður í Vági. Sjáldvan væl hagraiddur — bæði í blóðing, vask og ising. At stórus ómakur var gjordur, sást týðiliga. Sami skipari og sama manning. Altså ber tað til.

Fyri virkini betýðir tað alt, um saltfiskur fer út aftur sum nærum

bara nr. 1 ella bara nr. 3. Til flak s. fr., tað telur fiskurin ikki. At vit í Vági skulu koyra fryst flak til Tvøroyri við bili og teir á Eiði til Vestmanna, er ikki heldur gott. Jú fleiri umskipingar, jú verri verður góðskan. Roynið at avskipa hann, so skjótt sum gjørligt. Jú eldri, jú verri kvalitetur. Trekkur, sum jú gulnar, kann avbotast við at leggja plastikfolio um stakkin.

Eitt er givið, munandi framstig mugu gerast, og tað skjótt, um vit skulu selja okkara vørur til hampuligan prís. Tað er ikki betur rávørur til, enn tær ið svimja rundan um oyggjarnar, men bátarnir hava nú ikki alla skyldina. Stórir, ja kanska tann størsti feilurin í hagraiðingini liggur á landi hjá virkinum. Og eisini her er galið við tað, at tey virkir, ið gera sær ómak fyri at fáa eina góða vøru fáa sama prís — puljuprís sum tey, ið lata standa til sum best ber til. Tann ringi fiskurin verður potaður inn ímillum — prosentvis við tí góða.

Tað er nógva at rætta upp og brúk fyri øllum góðum kreftum, og her átti landið at tikið sær munandi meir av tí. At ein rættvisur, men strangur kontrollur var við allari framleiðslu frá tí, at ráfiskurin varð landaður til hann fór av landinum, var til nógvan frama.

Ove Mikkelsen.

Umborð: Blóðið hvønn stert umborð, latið hann liggja minst ein tíma og blóða, áðrenn kravt verður. Hetta gerst við at brúka tveir pavnar at gogga uppi, at kryvja hann direkta av rulluni er tað ringasta, ið gerast kann. Hann steindoyr. Alt blóðið verður sitið í skurðinum, rygginum og uggunum. Óansæð hvussu feskur hann er, tað er vrakfiskur bæði til flak og saltfisk. Brestid hann ikki ov illa í dekkid. Vaskið væl og sparið ikki uppá isin.

A landi: Farið væl við honum, vaskið gott, og latið hann ikki liggja ov leingi í vaskikarinum og blotna. Hvið má verða bannað. Leggið hann í nýtt salt, tá umrivið verður og koyr burtur alt gamalt og skiti salt.

Føroyafiskur er bleitur í tí, og tí má eisini handfarast hampuligt undir avskipingini. Fiskasolan má eisini syrgja fyri betur máta til avskipingar. At vit her suðuri og væl eisini aðra staðni ofta eru noyddir at koyra umborð í Rók ella annað minni far, hvari frá hann so aftur verður bólaður upp á Havnakal o.

s. fr., tað telur fiskurin ikki. At vit í Vági skulu koyra fryst flak til Tvøroyri við bili og teir á Eiði til Vestmanna, er ikki heldur gott. Jú fleiri umskipingar, jú verri verður góðskan. Roynið at avskipa hann, so skjótt sum gjørligt. Jú eldri, jú verri kvalitetur. Trekkur, sum jú gulnar, kann avbotast við at leggja plastikfolio um stakkin.

Eitt er givið, munandi framstig mugu gerast, og tað skjótt, um vit skulu selja okkara vørur til hampuligan prís. Tað er ikki betur rávørur til, enn tær ið svimja rundan um oyggjarnar, men bátarnir hava nú ikki alla skyldina. Stórir, ja kanska tann størsti feilurin í hagraiðingini liggur á landi hjá virkinum. Og eisini her er galið við tað, at tey virkir, ið gera sær ómak fyri at fáa eina góða vøru fáa sama prís — puljuprís sum tey, ið lata standa til sum best ber til. Tann ringi fiskurin verður potaður inn ímillum — prosentvis við tí góða.

Tað er nógva at rætta upp og brúk fyri øllum góðum kreftum, og her átti landið at tikið sær munandi meir av tí. At ein rættvisur, men strangur kontrollur var við allari framleiðslu frá tí, at ráfiskurin varð landaður til hann fór av landinum, var til nógvan frama.

Ove Mikkelsen.

PERSÓNVOGNUR

FIAT 1800 B

til sølu um hóskaði boð fæst.

Charles Smith,
tlf. 2234.

Til Álborgar og Birkerød

I døgnum 25. til 29. juni í ár er stór norrøn ungdomsstevna í Álborg. Hon er endin á norrøna ungdomsárinum, sum byrjaði í Reykjavík í fjørsummar. Samstundis, ella í døgnum 27. til 30. juni er vinarbýarstevna í Birkerød, har tey gera stórar fyrireikingar og venta stóra luttøku.

Ætlanin er, at føroyingar skulu taka lut í báðum stevnunum, og farið verður luftvegin.

Tey, sum ætla sær at luttaka í Birkerødsstevnunni, kunna tekna seg og fáa allar upplýsingar hjá Eskild Christiansen, telefonstjóra, og tey, sum ætla sær til Álborgar, kunnu venda sær til undirritaða, í báðum før-um áðrenn 5. mai.

Norrøna Felagsins vegna
MARIUS JOHANNESSEN

KUNNGERÐ

frá Matrikulstovuni

I sambandi við luftfotografering og kortlegging verða í hesum døgum settar niður uppmálingarstöðir í bø og haga ymsastaðni um landið.

Somuleiðis verður sagt frá at Geodætisk Institut aftaná 15. mei sendir landmálarar til Føroya at endurnýggja triangulationina.

Visandi til § 42 í lógtingslóg nr. 64 frá 11. des. 1962 verður hetta gjørt jarðaeigarum kunnugt.

MATRIKULSTOVAN tann 16. apríl 1968.

H. O. Danielsen

Viðvíkjandi dividenduútgjalding

Limirir í Føroya Keyppssamtøku verða vinarliga biðnir um at senda inn bókur teirra við dividendumerkjum áðrenn 1. mai til ta deildina, har teir eru limir. Minnst til at seta navn og limanummar á bókurnar.

Føroya Keyppssamtøka

TÓRSHAVN FUGLAFJØRÐUR KLAKKSVÍK

Farið er undir nýtt tryggingartiltak

frítíðarvanlukkutrygging

sum uppiskoyti til ótvungna persónliga vanlukkutrygging. Fritíðarvanlukkutrygging umfatar vanlukkutílbúðir, ið henda uttan fyri arbeidstíð og -stað, t.v.s. í fritíðini.

Hava tygum ótvungna persónliga vanlukkutrygging og hesa nýggju fritíðarvanlukkutryggingina, eru tygum tryggjaður móti vanlukkutílbúði samdøgrið runt.

Allir upplýsingar fáast við at venda sær til

Føroya Vanlukkutrygging SF.

Postbox 59 · Tlf. 1466 · Tórshavn.

Vit hava altíð á goymslu alt tilfar til

**blikksmíð
sanitet
hitaverk**

DEMICH

Tlf. 1072 - Tórshavn

Verður sevt um
alt landið

Grunnurin fyri vísindaligar fiskikanningar í Føroyum

Úr grunninum verður veittur studningur til vísindaligar kanningar innan føroyska fiskivinnu, bæði biológiskar, tekniskar og handilsligar kanningar.

Oyðiblað til umsókn fáast við at venda sær til skrivstovuna hjá Tryggingarsambandinum Føroyar á Konga brúnni í Tórshavn. Umsóknir verða at senda inn til Tryggingarsambandið Føroyar áðrenn 1. juli 1968.

NEVNDIN

KOLOSSUBRÆVID 2-14

Lag: Hil dig frelser og forsoner

Skudlarbrævið, tað er kvittað dómurin meg ei skal hitta, tað sum mær var rætt inóttir, strika út og undir fót, sòkt í djúpa, djúpa hav.

Gjörd er mikla sáttargerðin, bangin syndari ver fegin, frelsa fingin tær til handa sigg nú Jesus dómðan standa, í Piletusborgini.

Fólkið rópti har; krossfest hann, purpurkappin, tornakrúnan, spottarstavur, sløg á vanga áspáttan á kross hann hanga, dómður gekk hann í mitt stað.

Óll mín synd var nelgd á træið Golgata, so eitur staðið, Jesu blóð og misgerð minar sáttargerð kann Jesus eina fremja fyri teg og meg.

Dýra gjald hann vildi lata særdu sálina til bata, vreiði Guds at halda burtur sum stóð upp við Edens urtir, tá vit brutu harrans lóg.

Alla hjartans tókk tú fá, úttan nakað mark, tín náði, vinnið hevur okkum sigur, fyri ásjón Guds tú biður, faðir, før tey heim til tín.

J. í J., Leirvík.